

अजेयो हि उत्साहसम्पन्नः

विष्णुशर्मणा प्रणीताः पञ्चतन्त्रीयाः कथाः लोके अतीवप्रसिद्धाः । उत्साहसम्पन्नो जनः स्वकीयेन प्रयत्नेन कठिनतरमपि कार्यं साधयितुं शक्नोति । निरुत्साही प्रयत्नं विहाय सर्वत्र पराभवं प्राप्नोतीति भावं शिक्षयितुमेषा कथा पञ्चतन्त्रस्य मित्रभेदात् सङ्कलिता अस्ति । एतस्यां कथायां समुद्रः टिट्टिभ्याः अण्डानि जहार । तदनन्तरं टिट्टिभः प्रयासेन अण्डानि प्राप्तवान् यतोहि “प्रयासेन सर्वं सिध्यति” इति कथायां प्रस्तूयते ।

अथ प्रसवानन्तरं प्राणयात्रार्थं गतायाष्टिट्टिभ्याः समुद्रो वेलाव्याजेन अण्डान्यपजहार । अथायाता सा टिट्टिभी प्रसवस्थानं शून्यमवलोक्य, प्रलपन्ती टिट्टिभमूचे-“भो ! कथितमासीन्मया ते यत्समुद्रवेलया विनाशो भविष्यति, तद् दूरतरं ब्रजावः । परं मूढतयाहङ्कारमाश्रित्य मम वचनं न करोषि ।”

तत् श्रुत्वा टिट्टिभ आह - “भद्रे ! किं मां यद्भविष्यसृदशं सम्भावयसि ? तत्पश्य मे बुद्धिप्रभावं, यावदेनं दुष्टसमुद्रं स्वचञ्च्वा शोषयामि ।”

टिट्टिभ्याह - “अहो, कस्ते समुद्रेण सह विग्रहः ? तन्न युक्तमस्योपरि कोपं कर्तुम् । उक्तञ्च -

अविदित्वात्मनः शक्तिं परस्य च समुत्सुकः ।

गच्छन्नभिमुखो नाशं याति वह्नौ पतङ्गवत् ॥

टिट्टिभ आह - “प्रिये ! मा मैवं वद । येषामुत्साहशक्तिर्भवति ते स्वल्पा अपि गुरुन्विक्रमन्ते ।”

टिट्टिभ्याह - “भोः कान्त ! यत्र जाह्नवी नवनदीशतानि गृहीत्वा नित्यमेव प्रविशति, तथा सिन्धुश्च । तत्कथं त्वमष्टादशानदीशतैः पूर्यमाणं तं विपुष्वाहिन्या चञ्च्वा शोषयिष्यसि; तत्किमश्रद्धेयेनोक्तेन ?” यदि त्वयाऽवश्यं समुद्रेण सह विग्रहानुष्ठानं कार्यं, तदन्यानपि विहङ्गमानाहूय सुहृज्जनसहित एवं समाचर ।

टिट्टिभ आह - “भद्रे ! एवं भवतु । सुहृद्वर्गसमुदायेन समुद्रं शोषयिष्यामि ।” इति निश्चित्य बकसारसमयूरादीन्समाहूय प्रोवाच- “भोः ! पराभूतोऽहं समुद्रेणाण्डकापहारेण । तच्चिन्त्यतामस्य शोषणोपायः ।”

ते संमन्त्र्य प्रोचुः - “अशक्ता वयं समुद्रशोषणे, तत्किं वृथा प्रयासेन ? तस्मादस्माकं स्वामी वैनतेयोऽस्ति, तत्तस्मै सर्वमेतत्परिभवस्थानं विनिवेद्यतां येन स्वजातिपरिभवकुपितो वैरानृण्यं गच्छति । तद्यामो वैनतेयसकाशं यतोऽसावस्माकं स्वामी ।”

तथाऽनुष्ठिते सर्वे ते पक्षिणो विषण्णवदना वाष्पपूरितदृशो वैनतेयसकाशमासाद्य करुणस्वरेण फूत्कर्तुमारब्धवन्तः - अहो, अब्रह्मण्यम् ! अधुना सदाचारस्य टिट्टिभस्य भवति नाथे सति समुद्रेणाऽण्डान्यपहतानि । तत्प्रणष्टमधुना पक्षिकुलम् । अन्येऽपि स्वेच्छया समुद्रेण व्यापादयिष्यन्ते ।

अथैवं गुरुडः समाकर्ण्य तद्दुःखदुःखितः कोपाविष्टश्च व्यचिन्तयत् - “अहो, सत्यमुक्तमेतैः पक्षिभिः । तदद्य गत्वा तं समुद्रं शोषयामः ।” भगवन्तं महाविष्णुं प्रणम्य गरुडः उवाच । भगवन् भगवदाश्रयोन्मत्तेन सागरेण मम भृत्यस्याण्डान्यपहतानि । तद्रक्ष्यतामस्माकं खगकुलम् ।

तत् श्रुत्वा भगवानाह - “भो वैनतेय ! सत्यमभिहितं भवता । तदागच्छ, येनाण्डानि समुद्रादादाय टिट्टिभं सम्भावयावः अमरावतीं च गच्छावः । तथा अनुष्ठिते समुद्रो भगवता निर्भर्त्स्यग्नेयं शरं सन्धायाभिहितः - “भोः ! दुरात्मन् ! दीयन्तां टिट्टिभाण्डानि, नो चेत्स्थलतां त्वां नयामि ।”

ततः समुद्रेण सभयेन टिट्टिभाण्डानि तानि प्रदत्तानि । टिट्टिभेनापि भार्यायै समर्पितानि । उक्तञ्च -

शत्रोर्विक्रममज्ञात्वा वैरमारभते हि यः ।

स पराभवमाप्नोति समुद्रदृष्टिभादयथा ॥

शब्दार्थः

आसाद्य - प्राप्य । समाकर्षति - आकृष्टं करोति । मात्रा - शक्तिः । वेलाव्याजेन - प्रवाहच्छलेन (तरङ्गव्याजेन) । ब्रजावः - विचरणं कुर्वः, गच्छावः । विपुष्वाहिन्या - बिन्दुमात्रधारिण्या । विग्रहः - युद्धः । समाहूय - आकार्यं । संमन्त्र्य - परस्परं विचार्यं । वैरानृण्यम् - वैरस्य अनृण्यताम् । विषण्णवदना - खिन्नाननाः । दूषयिष्यति - समाहरिष्यति । प्राणयात्रार्थम् - जीविकोपार्जनार्थम् । संभावयसि - मन्यसे । गुरुन् - सशक्तान् । पराभवस्थानम् - तिरस्कारविषयम् । फूत्कर्तुमारब्धवन्तः - रोदितुम् आरब्धवन्तः (रोना प्रारम्भ कर दिया) । संभावयावः - संमानयावः ।

अभ्यासः

1. एकपदेन उत्तरत -

- (क) प्रसवस्थानं कीदृशम् अवलोक्य टिट्टिभी विलापं कृतवती ?
- (ख) कस्ते समुद्रेण सह विग्रहः इति का उक्तवती ?
- (ग) विष्णुः कं शरं सन्धानमकरोत् ?
- (घ) टिट्टिभयूथपस्य स्वामी कः ?

2. एकवाक्येन उत्तरत -

- (क) विष्णुः समुद्रं निर्भर्त्स्य किमकथयत् ?
- (ख) समुद्रः केन व्याजेन अण्डानि अपजहार ?
- (ग) टिट्टिभः कान् समाहूय प्रोवाच ?
- (घ) भगवन्तं महाविष्णुं प्रणम्य गरुडः किम् उवाच ?

3. रिक्तस्थानानि पूरयत -

- (क) भो: ! दुरात्मन् ! दीयन्तां ।
(ख) वैनतेयः टिट्ठिभयूथपस्य अस्ति ।
(ग) पक्षिणो वाष्पपूरितमासीत् ।
(घ) आहूय टिट्ठिभः प्रोवाच ।

4. युग्ममेलनं कुरुत -

‘अ’	‘आ’
(क) खगकुलम्	वैनतेयः
(ख) दीयन्ताम्	पक्षिणः
(ग) चञ्च्वा	रक्ष्यताम्
(घ) पक्षिणां स्वामी	टिट्ठिभाण्डानि
(ङ) विषण्णवदनाः	विप्रुष्वाहिन्या

5. अधोलिखितपदानां विभक्तिं वचनञ्च लिखत -

- (क) अमरावतीम्
(ख) समुद्रेण
(ग) स्वेच्छया
(घ) मम
(ङ) त्वया

6. अधोलिखितक्रियापदानां धातुं लकारं पुरुषं वचनञ्च लिखत -

क्रियापदम्	धातुः	लकारः	पुरुषः	वचनम्
गच्छावः				
नयामि				
हर				
शोषयामि				
दूषयिष्यति				

7. प्रकृतिप्रत्ययौ पृथक् कुरुत -

- (क) श्रुत्वा
(ख) संमन्त्र्य
(ग) गन्तुम्

8. सन्धिविच्छेदमाधृत्य सन्धिं कुरुत -

- (क) सा + आह = ।
(ख) तत् + श्रुत्वा = ।
(ग) गतायाः + टिट्ठिभ्याः = ।
(घ) आसीत् + मया = ।
(ङ) त्वया + अवश्यम् = ।

9. अधोलिखितानि अव्ययानि अधिकृत्य वाक्यनिर्माणं कुरुत -

- (क) ततः
(ख) अथ
(ग) अधुना
(घ) चेत्
(ङ) मा

10. अधोलिखितश्लोकयोः भावार्थं लिखत -

- (क) शत्रोर्विक्रममज्ञात्वा वैरमारभते हि यः ।
स पराभवमाप्नोति समुद्रष्टिद्विभाद्यथा ॥
(ख) अविदित्वात्मानः शक्तिं परस्य च समुत्सुकः ।
गच्छन्नभिमुखो नाशं याति वह्नौ पतङ्गवत् ॥

योग्यताविस्तारः -

- ♦ शिक्षाप्रदाः अन्याः कथाः सङ्ग्रहणीयाः ।
- ♦ संस्कृतभाषया कथायाः सारः लेखनीयः ।

